ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Pavla Molka a Mgr. Michala Bobka v právní věci žalobce: **B. M.R.H.**, zast. Mgr. Tomášem Císařem, advokátem se sídlem Vinohradská 1233/22, Praha 2, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 3. 2021, č. j. MV-5342-7/SO-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 11. 2022, č. j. 15 A 40/2021 – 52,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce („stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze („městský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalované. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky („správní orgán prvního stupně“) z 13. 10. 2020, č. j. OAM-4592-28/PP-2020, kterým správní orgán prvního stupně dle § 87e odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, zamítl stěžovatelovu žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka Evropské unie, a to z důvodu, že se stěžovatel uzavřením účelového manželství s občankou České republiky dopustil obcházení zákona.

[2] Městský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Uvedl, že účelem sňatku bylo zajištění možnosti setrvání stěžovatele na území České republiky. Podnětem k uzavření sňatku bylo vydání výjezdního příkazu. Za místo uzavření sňatku bylo snoubenci zvoleno město Kladno, neboť jim byl tamním matričním úřadem nabídnut mnohem dřívější termín svatby než v případě uzavření manželství na území hl. m. Prahy, kde oba snoubenci žili. Motivací uzavřít manželství ze strany manželky stěžovatele měla být snaha zajistit jeho setrvání v České republice, neboť je na něm ekonomicky závislá. Zároveň ale vyloučila, že by stěžovatele v případě jeho nuceného vycestování následovala do Jordánska. Během

řízení bylo vyvráceno, že by vztah mezi stěžovatelem a jeho manželkou byl obdobný vztahu rodinnému, nýbrž byl oprávněně shledán formálním a účelovým. Důvodem pro tento závěr jsou zejména podstatné rozpory ve výpovědích obou manželů ohledně průběhu svatebního dne, identifikace jejich svědků, počtu manželství uzavřených manželkou stěžovatele, výše příjmů stěžovatele či místa, kde oba trávili vánoční svátky v roce 2019. Tvrzení manželů, že jejich vztahy se strýcem stěžovatele, bývalým partnerem manželky stěžovatele a otcem její dcery, jsou špatné, bylo vyvráceno *printscreeny* z profilů stěžovatele a jeho strýce na sociální síti Facebook, z nichž je zřejmé, že stěžovatel se svým strýcem nadále udržuje vřelé vztahy. K závěru o účelovosti rovněž přispívá pobytová historie stěžovatele, časová posloupnost relevantních událostí a deklarace manželů ohledně toho, že cílem narychlo naplánované svatby bylo zajistit právní důvod pro setrvání stěžovatele na území České republiky. Manželství stěžovatele splňuje několik kritérií z demonstrativního výčtu faktorů, které jsou indiciemi k závěru o účelovosti uzavřeného manželství.

[3] Městský soud dále konstatoval, že správní orgány zjistily skutkový stav řádně a v souladu se zásadou materiální pravdy, přičemž daly oběma manželům dostatek prostoru vyjádřit se k okolnostem provázejícím jejich manželství. Rovněž odmítl námitku stěžovatele, dle které měly správní orgány oba manžele znovu vyslechnout, neboť správnímu orgánu povinnost vyslýchat účastníky řízení opakovaně žádný právní předpis neukládá, tím spíše neobjasnil-li stěžovatel, proč by měl správní orgán v projednávaném případě takto postupovat.

[4] Městský soud neshledal porušení povinnosti správních orgánů zkoumat přiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života ve smyslu čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Není pravdou, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně jakož i žalované neobsahují v tomto smyslu žádnou úvahu, ba naopak jsou závěry ohledně proporcionality dopadů obou rozhodnutí výslovně a dostatečným způsobem odůvodněny. Městský soud potvrdil správnost závěru o přiměřenosti zásahu do stěžovatelova soukromého a rodinného života.

[5] Při ústním jednání městský soud provedl důkaz vyrozuměním Policie ČR, jímž byli stěžovatel a jeho manželka vyrozuměni o překvalifikování řízení ve věci správního vyhoštění stěžovatele na řízení o povinnosti opustit území členských států Evropské unie. Městský soud zároveň odmítl doplnit dokazování protokolem o výslechu manželky učiněném v rámci tohoto řízení, a to jednak z důvodu nadbytečnosti, jednak z důvodu rozporu se zásadou, dle které soud při přezkumu vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Samotné vyrozumění označil městský soud za irelevantní, neboť závěry do něj vtělené vychází z nových skutkových zjištění policie učiněných až po vydání rozhodnutí žalované.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření k ní

[6] Stěžovatel napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů („s. ř. s.“).

[7] Stěžovatel konstatuje, že správní orgány nezjistily skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, neboť nepřihlédly ke specifickým okolnostem řešeného případu a nešetřily jeho oprávněné zájmy. Městský soud ignoroval namítané skutečnosti a jím navržené nové důkazy. Konkrétně stěžovatel správnímu orgánu vyčítá, že „*vycházel*

pokračování
z jednoho protokolu o výslechu manželů a dále jakýchsi poznatků ve formě sjetin [z] *facebooku* [stěžovatele]*, který vyložil a interpretoval bez kontextu*.“

[8] Stěžovatel upozorňuje na to, že mohl s ohledem na délku vztahu s manželkou vést řízení o povolení k přechodnému pobytu i bez uzavření manželství. Oženil se nikoliv proto, že musel, nýbrž proto, že chtěl. Jediným motivem pro uzavření manželství tak rozhodně nebyla snaha o získání pobytového oprávnění, jakkoliv je pochopitelné, že bez práva pobytu lze uzavřené manželství jen těžko naplno realizovat. Přesto správní orgány označily manželství „*na základě jednoho výslechu*“ za účelové, aniž by se zabývaly společným životem stěžovatele a jeho manželky před uzavřením sňatku. Stěžovatel v tomto ohledu nepopírá předcházející vazbu jeho manželky na jeho strýce. Ta nicméně sama o sobě nemůže vést k závěru o účelovosti manželství.

[9] Správní orgány, jakož i městský soud, jsou povinny se zaměřit na splnění pojmových znaků účelovosti manželství. Manželství stěžovatele není dle kritérií unijního práva účelové, neboť manželé udržují manželské soužití, vedou společný život, pečují o společnou domácnost, před uzavřením sňatku se znali dlouho, v podstatných věcech ohledně jejich společného života se shodují, uzavření sňatku nepředcházelo předání žádné finanční částky a ani jeden z manželů v minulosti žádný účelový sňatek neuzavřel. Manželství nelze označit za účelové na základě subjektivního výkladu jeho kvality, okolností data uzavření sňatku a vztahů v rodině stěžovatele.

[10] Stěžovatel namítá, že napadené rozhodnutí a rozhodnutí žalované byla vydána v rozporu se zásadou přiměřenosti, nezkoumal-li zejména správní orgán prvního stupně otázku zásahu do soukromého a rodinného života stěžovatele. Stěžovatel je již v České republice plně zakořeněn a má zde vytvořené rodinné i sociální zázemí.

[11] Vzhledem k tomu, že správní orgán má vycházet při vydání rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování správního orgánu, mělo být pokračováno v dokazování, a to i z moci úřední. Minimálně nedoplněním dokazování opakovaným výslechem stěžovatele a jeho manželky porušila žalovaná jejich procesní práva. Pokud by stěžovatele správní orgány poučily o tom, v jakém směru by měl doplnit svá tvrzení, bezpochyby by tak učinil.

[12] V rámci jednání před městským soudem stěžovatel navrhl nové důkazy, a to konkrétně protokolem o výslechu stěžovatele a jeho manželky v paralelním správním řízení o povinnosti vycestovat. Soud pochybil, odmítl-li navržené důkazy provést. Důkazy se totiž týkaly období před vydáním rozhodnutí správních orgánů. Odůvodnění městského soudu je tak v tomto ohledu věcně nesprávné, což má za následek nezákonnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku.

[13] Stěžovatel navrhl napadený rozsudek i rozhodnutí žalované zrušit a věc jí vrátit k dalšímu řízení.

[14] Žalovaná ve vyjádření uvedla, že stěžovatel pouze zopakoval argumentaci uplatněnou v rámci správního řízení a v řízení o žalobě před městským soudem, na právní názory žalované či městského soudu ovšem věcně nereagoval.

[15] Správní orgány neměly pochybnosti ohledně zjištění skutkového stavu. Podklady pro vydání zamítavého rozhodnutí byly dostatečné. Rozsudek městského soudu považuje

žalovaná za přezkoumatelný a zákonný. Indicie poukazující na účelovost manželství byly v napadených rozhodnutích detailně zohledněny. Provedeným dokazováním bylo naplněno několik faktorů poukazujících na účelovost tohoto manželství, zejména vzájemná neznalost osobních údajů či jiných důležitých informací týkajících se společného soužití manželů. Žalovaná rovněž poukázala na to, že ačkoliv nebylo prokázáno, že uzavření sňatku bylo podmíněno obdržením finanční částky, stěžovatelova manželka na něm byla finančně závislá. Uzavřel-li stěžovatel sňatek účelově, zamítavé rozhodnutí nemůže být nepřiměřeným zásahem do jeho soukromého a rodinného života. Provádění opakovaných výslechů se žalované jeví jako bezdůvodné. Navrhuje kasační stížnost zamítnout.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[16] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatel je zastoupen v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s.

[17] Kasační stížnost není důvodná.

[18] Ze správního spisu vyplynulo, že stěžovatel podal u zastupitelského úřadu v Ammánu žádost o povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání, neboť již v tu dobu byl společníkem a jednatelem společnosti CAIROBAKKAR s.r.o. Následně přicestoval na základě turistického víza do České republiky a začal pro tuto společnost pracovat jako pekař a distributor cukroví. Správní orgán prvního stupně následně žádost o povolení k dlouhodobému pobytu zamítl z důvodu, že stěžovatel nevykonával funkci jednatele, nýbrž pekaře. Žalovaná rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdila. Stěžovateli byl proto vydán výjezdní příkaz, na základě kterého musel do 9. 4. 2020 opustit území České republiky. Před vypršením platnosti výjezdního příkazu uzavřel stěžovatel manželství s Jitkou Bakkar a podal žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie na území České republiky, v níž jako účel pobytu uvedl „sloučení s občanem ČR“.

[19] Podstatou sporu v projednávané věci je otázka, zdali manželství mezi stěžovatelem a jeho manželkou bylo uzavřeno účelově. Dle § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců Ministerstvo vnitra zamítne žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu, jestliže se žadatel dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu na území, pokud účelově uzavřel manželství.

[20] Výše citované ustanovení promítá do právního řádu České republiky úpravu obsaženou ve směrnici 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS („směrnice o volném pohybu“), a to zejména článek 35 a recitál 28, dle nichž mohou členské státy přijmout potřebná opatření k odepření, pozastavení nebo odnětí jakéhokoliv práva přiznaného touto směrnicí v případě zneužití práv nebo podvodu, například účelových sňatků, přičemž veškerá taková opatření musí být přiměřená a spojená s procesními zárukami stanovenými v uvedené směrnici.

[21] Pojem „účelového sňatku“ je definován čl. 16 odst. 2 písm. b) směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny, dle kterého se jedná o sňatek

uzavřený pouze za tím účelem, aby dotyčná osoba mohla vstoupit na území členského státu nebo na něm pobývat.

[22] Správní orgány i soudy při posuzování účelovosti sňatku vycházejí mj. ze sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o pokynech pro lepší provádění a uplatňování směrnice 2004/38/ES o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat na území členských států ze dne 2. 7. 2009 [KOM(2009) 313], obsahujícího dva soubory indikativních kritérií poukazující na to, že zneužití práva uzavřením účelového sňatku je v daném případě spíše nepravděpodobné, nebo naopak spíše pravděpodobné (viz rozsudky NSS z 9. 12. 2015, č. j. 4 Azs 228/2015 – 40, body 51 až 53, z 26. 9. 2018, č. j. 10 Azs 68/2018 – 39, bod 16, či z 19. 10. 2022, č. j. 6 Azs 389/2021 – 40, bod 10 a judikatura tam uvedená).

[23] Jako inspirace mohou posloužit i jednotlivé faktory plynoucí z čl. 2 rezoluce Rady ze dne 4. 12. 1997, o opatřeních, která je třeba přijmout pro potírání účelových manželství (viz rozsudek NSS z 9. 12. 2015, č. j. 4 Azs 228/2015 – 40, bod 50, z 26. 9. 2018, č. j. 10 Azs 68/2018 – 39, bod 16, či z 8. 9. 2021, č. j. 5 Azs 56/2019 – 21, bod 16 a judikatura tam uvedená).

[24] Stejně tak mohou správní orgány i soudy vzít v potaz Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě nazvaného „Pomáhat vnitrostátním orgánům v boji proti zneužívání práva na volný pohyb: Příručka pro řešení otázky údajných účelových sňatků mezi občany EU a státními příslušníky třetích zemí v kontextu práva EU o volném pohybu občanů EU“ [ze dne 26. 9. 2014, COM(2014) 604 final] (srov. rozsudek NSS ze 14. 12. 2020, č. j. 3 Azs 380/2019-53, bod 15, či ze 13. 10. 2022, č. j. 6 Azs 325/2021 – 43, bod 15).

[25] NSS již v minulosti uvedl, že správní orgány nemohou posouzení věci odvíjet pouze od kritérií vytyčených nezávaznými unijními akty, jež je třeba považovat spíše za podněty pro zahájení vyšetřování. Tato kritéria mají vést správní orgán k tomu, aby podnikl další kroky, které podezření na uzavření účelového sňatku potvrdí nebo vyvrátí, přičemž veškeré skutečnosti týkající se sporného vztahu musí být posouzeny komplexně, a to včetně těch, jež svědčí ve prospěch cizince. V odůvodnění rozhodnutí pak musí správní orgán vysvětlit, co vyvolalo pochybnosti o řádnosti manželství, jaké všechny skutečnosti během řízení zjistil a které z nich hovoří ve prospěch či neprospěch závěru, že se jedná o řádné manželství. Pouze podaří-li se mu jednoznačně prokázat, že výlučným účelem sňatku bylo získání výhodnějšího pobytového oprávnění a že manželé nemají a neměli v plánu vést společně manželský život, je možné uvažovat o účelovém manželství (rozsudek NSS z 26. 9. 2018, č. j. 10 Azs 68/2018 – 39, body 17 a 20).

[26] NSS rovněž konstatoval, že neexistuje jeden společensky akceptovaný model manželství s jasně definovaným obsahem. Za účelově uzavřený proto nelze označit každý sňatek cizince s občanem EU, který v očích správního orgánu nedosahuje kvality ideálního modelu manželského vztahu, nebo který manželé uzavřeli mj. i z důvodu řešení pobytové situace cizince. Ambicí směrnice 2004/38/ES a zákona o pobytu cizinců není podrobit zevrubné kritice manželské svazky cizinců s občany EU, ale odhalit a neudělit přechodný pobyt těm cizincům, kteří svazku manželství zneužívají pro pobytové účely (viz rozsudek NSS z 26. 9. 2018, č. j. 10 Azs 68/2018 – 39, bod 21).

[27] NSS konečně dovodil, že v rámci následného soudního přezkumu musí soud pečlivě zjišťovat, zda správní orgán dostál své povinnosti rozhodnutí řádně odůvodnit, tedy

mj. zda řádně zjistil skutkový stav a zohlednil v rozhodnutí všechny zjištěné skutečnosti (rozsudek NSS z 26. 9. 2018, č. j. 10 Azs 68/2018 – 39, bod 22).

[28] NSS přezkoumal s ohledem na výše uvedená obecná východiska napadené rozhodnutí městského soudu a dospěl k závěru, že kasační námitky nejsou důvodné.

[29] Stěžovateli nelze přisvědčit v jeho tvrzení, že správní orgány nepřihlédly ke specifickým okolnostem projednávané věci a svůj závěr podložily izolovanými poznatky z vybraných důkazů. Ze správního spisu naopak vyplývá, že správní orgány skutkový stav zjišťovaly s dostatečnou pečlivostí a v souvislostech. Závěr o účelovosti manželství podložily výslechem stěžovatele a jeho manželky, v rámci něhož správní orgán prvního stupně kladl oběma manželům otázky týkající se mimo jiné vzájemné znalosti jejich osobních údajů, okolností plánování sňatku, průběhu svatebního dne, jakož i jejich společného života. Poznatky z těchto výslechů následně správní orgán prvního stupně zasadil do kontextu ostatních zjištěných skutečností, zejména předchozí neúspěšné žádosti stěžovatele o dlouhodobý pobyt v České republice a časové souvislosti data uzavření sňatku a doby platnosti stěžovatelova výjezdního příkazu. Poukazem na poznatky z veřejného profilu stěžovatele a jeho rodinných příslušníku na sociální síti Facebook správní orgán prvního stupně pouze demonstroval rozpor výpovědi obou manželů ohledně vztahu stěžovatele se svým strýcem s realitou.

[30] Městský soud tak nepochybil, uzavřel-li, že správní orgány obou stupňů své závěry o účelovosti stěžovatelova manželství opřely o dostatečná skutková zjištění týkající se okolností rozhodných pro posouzení účelovosti uzavření manželství.

[31] Vytýká-li stěžovatel správním orgánům a městskému soudu, že manželství stěžovatele a jeho manželky nenaplňuje některá kritérií běžně využívaných k posouzení účelovosti manželství, NSS odkazuje na svou judikaturu zmíněnou v bodu [25] výše, dle které tato kritéria hrají roli spíše ve fázi, kdy správní orgán zvažuje, zda lze vůbec uvažovat o podezření na účelovost daného manželství. V každém případě pak správní orgán musí posoudit každý případ s ohledem na jeho specifika. Nelze tedy přijmout tezi, že nenaplnění většiny, či dokonce všech kritérií vyplývajících z právně nezávazných unijních předpisů, bude mít nutně za následek závěr o absenci účelovosti daného manželství.

[32] Rozpory ve výpovědích obou manželů ohledně průběhu svatebního dne a identity jejich svědků je třeba považovat za zásadní. Rovněž je třeba za silnou indicii svědčící o účelovosti manželství považovat skutečnost, že oba manželé vypověděli v rozporu s realitou, že trávili vánoční svátky v roce 2019 společně v České republice. NSS naopak na rozdíl od městského soudu nepovažuje za zásadní rozpor výpovědí ohledně výše příjmů stěžovatele, neboť i v rámci standardních manželství není neobvyklé, že údajem o přesné výši svých příjmů partneři vzájemně nedisponují.

[33] Dle NSS městský soud nechyboval, vyhodnotil-li výše zmíněné zásadní rozpory ve výpovědích ve spojení s pobytovou historií stěžovatele a narychlo uspořádané svatby s (údajně bývalou) přítelkyní svého strýce jako skutečnosti podporující závěr o účelovosti uzavřeného manželství.

[34] NSS nesouhlasí se stěžovatelem, že správní orgány i městský soud nevážily důvody, které svědčily proti závěru o účelovosti manželství. Jak žalovaná, tak městský soud vzaly zejména v potaz, že stěžovatel svou manželku poznal již v létě roku 2018 během pobytu v Jordánsku, a že s ní začal krátce po svém přicestování do České republiky na podzim

roku 2018 žít ve společné domácnosti. NSS nicméně konstatuje, že závěr o tom, že indicie svědčící o účelovosti manželství (popsané v bodech [29] a [32] výše) význam těchto poznatků převáží, má oporu ve zjištěném skutkovém stavu a je projevem zásady volného hodnocení důkazů.

[35] NSS uzavírá, že úvaha městského soudu ohledně posouzení účelovosti stěžovatelova manželství je řádně odůvodněná a nevybočuje z mezí zákonnosti.

[36] Pokud jde o námitku ohledně nepřiměřenosti zásahu rozhodnutí žalované do soukromého a rodinného života stěžovatele, je třeba konstatovat, že v kasační stížnosti žádným způsobem nepolemizuje se závěry městského soudu, nýbrž se omezuje na kritiku postupu obou správních orgánů, stejně jako to předtím činil ve své žalobě.

[37] NSS v tomto ohledu odkazuje na svou konstantní judikaturu, dle které je kasační stížnost jako mimořádný opravný prostředek koncipována na principu nutného konkrétního tvrzení, v čem krajský soud pochybil. Omezí-li se však stěžovatel v kasační stížnosti pouze na výtky směřující proti rozhodnutí správního orgánu, aniž by jakkoli zpochybnil rozhodnutí soudu a argumentačně podložil, v čem nezákonnost rozhodnutí soudu spočívá, nelze než konstatovat nedůvodnost takové kasační stížnosti, neboť výtky v ní obsažené jdou mimo rámec rozhodnutí soudu. (rozsudek NSS z 31. 5. 2004, č. j. 3 Azs 43/2003 – 48).

[38] Kasační námitku stěžovatele tak NSS bez dalšího hodnotí jako nepřípustnou.

[39] Nadto NSS dodává, že dle ustálené judikatury Evropského soudu pro lidská práva („ESLP“) není do práva na rodinný život zakotveného v čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod zasaženo v případě, vzniklo-li manželství v době, kdy si snoubenci byli vědomi, že imigrační status jednoho z nich zakládá nejistotu ohledně trvání jejich společného rodinného života v hostitelském státě (rozsudek pléna ESLP z 28. května 1985, *Abdulaziz, Cabales a Balkandali proti Spojenému království*, stížnosti č. 9214/80, 9473/81, 9474/81, bod 68). V případě, kdy je manželství uzavřeno nikoliv za účelem vedení rodinného života, neuplatní se čl. 8 Úmluvy dokonce vůbec (rozhodnutí ESLP z 19. září 2017, *Schembri proti Maltě*, stížnost č. 66297/13, bod 53).

[40] Jde-li o neprovedení důkazů navrhovaných stěžovatelem, NSS musí tuto námitku odmítnout jako nepřípustnou. Stěžovatel ve své kasační stížnosti vyčítá nesprávnost postupu pouze správním orgánům, aniž by zároveň vysvětlil, z jakého důvodu v tomto ohledu shledává nezákonnými závěry městského soudu, který se s námitkou stěžovatele v napadeném rozsudku vypořádal.

[41] Námitka proti postupu městského soudu při nedoplnění dokazování protokolem o výslechu z řízení o správním vyhoštění není důvodná. Stěžovatel i jeho manželka byli vyslechnuti přímo v rámci řízení o povolení přechodného pobytu, a to navíc specificky ve vztahu k otázce, zdali byl jejich sňatek uzavřen účelově či nikoliv. Za takové situace je protokol o výslechu obou manželů v řízení, které sleduje zcela jiný účel a je vedeno odlišným správním orgánem, pro řízení o povolení přechodného pobytu bez významu.

IV. Závěr a náklady řízení

[42] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud v souladu s § 110 odst. 1 větou druhou s. ř. s. kasační stížnost zamítl. O věci rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 věty první s. ř. s., podle kterého o kasační stížnosti rozhoduje soud zpravidla bez jednání.

[43] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, která by jinak měla právo na náhradu nákladů řízení, žádné náklady v řízení o kasační stížnosti nevznikly. Z uvedených důvodů soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. března 2023

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu